

מסכת גיטין

פרק ט משנה ו

שנִי גַּפְיו שֶׁקְתָּבו זֶה בַּצָּד זֶה וְשַׁנִּים עֲדִים עֲבָרִים בָּאִים מִפְּתָח
זֶה לִמְתָח זֶה וְשַׁנִּים עֲדִים יוֹנִים בָּאִים מִפְּתָח זֶה לִמְתָח זֶה, אֵת
שֶׁעֲדִים הַרְאָשׁוֹנִים נִקְרָאִין עָמוֹ, כַּשְׁר. עַד אַחַד עֲבָרִי וְעַד
אַחַד יוֹנִי, עַד אַחַד עֲבָרִי וְעַד אַחַד יוֹנִי בָּאִין מִפְּתָח זֶה לִמְתָח
זֶה, שְׁנִיָּהוּ פְּסֻולִין: